

3. БЕЛЛИСТ – МОЗАИК

БЕОГРАДСКО ЛИСТАЊЕ
СРЕДЊОШКОЛСКИХ ЛИСТОВА
2017/2018

Дејвид Хокни: Пут преко брда, детаљ (1997)

OGLEDALO

UKROĆENA

Ona je žena. Samo želi da bude lijepa. Da bude ljepša. Jer ona nije primijećena onakva kakva jeste. Vapi za pažnjom, a živi u sjenci. Grize se za jezik strahujući da ne kaže nešto pogrešno... i konačno shvati da želi da svijet čuje njene riječi.

Postala je zavisnica od pogleda koji joj pružaju naslovne strane modnih časopisa. Za ljepotu treba trpjeti. Ljepota boli. Zato je odlučila da ispravi svoje nesavršenosti podvrgnuvši se plastičnim operacijama. To više nije bila ona. To više nije bilo njeno lice. Ostao je samo njen pogled. I dalje pun nezadovoljstva.

Još uvijek nije dovoljno lijepa. Još uvijek se nije uklapala u kalup propisanog savršenstva. Zato je sate provodila pred ogledalom, a ono postaje sve zahtjevnije. Svakoga dana ima sve više zamjerki, a ona... ona čini sve da mu udovolji. Ogledalu, svijetu, drugima... pritom zaboravljajući da udovolji sebi.

I dalje nezadovoljna samom sobom, izbjegavala je da se smije, jer, kako kaže, tako nastaju bore, a već sada razmišlja o botoksu kao rješenju kad joj se godine budu primjećivale. Izbjegava i da plače, da li zbog bora ili zato što sređene djevojke ne plaču.

Oprostite mi što se prvenstveno obraćam svojim vršnjakinjama. Jer... moraju znati...

Moraš znati. Te oči su tvoje. Znam da bi željela da budu plave, ali one su crne. U njima se i ogleda tvoja ljepota. Ali ne u obliku ili boji, već u tome što su te oči vrata tvog srca. I savršene su. Jer to su tvoje oči.

Znam i da bi željela da smršas, da imaš duže noge i dužu kosu, čistije lice, atraktivnije usne... Međutim, sve te nesavršenosti su tvoje savršenosti. Zbog njih si jedinstvena, dopadljiva. Zbog njih – ti si ti. Ali ti... šta ti radiš? Ti odbacuješ sebe i krotiš svoju ljepotu. Da, kažu da treba da bude ukroćena. Da se ni po čemu ne razlikuje od njene, savršeno propisane, ljepote, i tek tada, ti si savršena. Ali, da li se zaista u tome ogleda definicija savršenstva? Kažite mi: da li postoji definicija savršenstva?

Pa ni brazde na jagodicama prstiju svakog od nas nisu iste, ostavljaju različit otisak. Priroda je stvorila različitosti, a priroda je oličenje savršenstva. Ali samo onda kad je netaknuta, kad nije izmijenjena od čovjeka. Isto tako je i sa tobom. Ti si priroda. Sebi svojstvena. Jedinstvena.

Sve tvoje želje znam. Jer znam tebe. Međutim, znam i da si ti predivna baš takva kakva jesi. Ali zašto ti to ne znaš? Zašto uporno odbijaš da prihvatiš?

OGLEDALO

I to je razlog zbog kog se ne smiješ? Ili su razlog one bore? Ono što ti ne znaš je da su te bore dokaz. Dokaz svega onoga što si proživjela, svega što si osjetila. Da su dokaz svakog tvog osmijeha. Dokaz da postojiš!

A taj mladež na jagodici je tvoj lični pečat, on savršeno ide uz tu rupicu na obrazu koja se stidljivo pojavi kad se od srca smiješ. Nešto je po čemu si jedinstvena. Zar ne želiš da budeš jedinstvena?

Treba da postaješ bolja verzija sebe, a ne samo verzija nekog drugog. Iako definiciju savršenstva pokušavaju da ti nametnu, ona ne postoji. Onog trenutka kad prihvatiš sebe onakvom kakva jesi, ti si savršena. Savršena svijetu, ali, što je još važnije, savršena sebi.

A te tvoje usne... Da, one će biti atraktivnije ako iz njih izlaze prave riječi. Ako se usudiš da pustiš glas svog srca, usudi se da kažeš NE kroćenju svoje ljepote pod uticajem naslovnih strana i kalupa savršenstva.

I... kome zapravo želiš da budeš lijepa? Surovom oku posmatrača, koje će uvijek naći zamjerku? Ti ne razumiješ... U očima ljubavi svako biće je savršeno.

Jer, kako jednom reče Mali princ: „Samo srcem dobro vidimo, suština je očima nevidljiva”.

Nikolina Pejović

„Ekonomska Pg” Srednja ekonomska škola

Mirko Vešović, Podgorica

Direktor: Branislav Đukić

Glavni urednik: Željko Miladinović

НАУЧИЛА САМ

Цео живот се састоји из преживљавања и учења. Најзначајнија карактеристика човечанства је његова способност да научи и да се прилагоди, јер једино на тај начин може преживети.

Учење се, наравно, не састоји само из математичких, физичких и хемијских формула, разних теорија и сл. У учење се рачунају и многобројне животне поуке, које су, најчешће, и најстроже животне студије.

Неуспешност у савлађивању ових животних лекција води до многобројних лоших ситуација. Баш као овај састав. Ово није добар састав.

Дакле, шта се може рећи да сам научила? Има ствари за које живот не може да вас спреми, и није ни битно колико ви покушавате да научите нешто. У неким ситуацијама вам је једноставно суђено да пропаднете. Шта су научили сви невини који су погинули у светским ратовима? Да је ратовање лоше? То су можда и научили, али сви они су сада мртви. Знање не служи много мртвима, приметите. А ово не важи само за овако драстичне примере: можете нешто да учите сатима и свеједно ћете добити лошу оцену.

Рекла бих да нисам много научила. „Учи се на грешкама”, људи кажу, а кажу и „живот је најбољи наставник”. Ни ово не важи у свакој ситуацији.

Размислите о свим грешкама које сте починили у животу. Стварно размислите! Можда сте украли неке слаткише кад сте били мали или сте пак стали на погрешну станицу те сте морали да трчите триста метара како бисте имали само прилику да уђете у други аутобус (или се то само мени десило?).

И, добро, из овога сте извукли (макар се надам) поуку да је лоше и неморално бити лопов. То је лепо, то је вредна информација. Али шта је са свим другим ситуацијама? Једном случајно закасните, и закаснићете још милион пута. Случајно нешто поломите, и поломићете још нешто милион пута. Неке ствари се не дају научити.

Не, ја нисам ништа научила, и мислим да је то у реду. Људи нису савршени и вероватно никада то неће ни бити. И – шта је савршеност уопште? Нико не зна. Сам скуп гласова које често користимо као синоним за „немогуће”. Ето шта вреди научити: не треба ни да покушавамо да будемо савршени! То нам је лекција. Дакле, слободно грешите и немојте се превише кајати због тога (уколико нисте

ОГЛЕДАЛО

урадили нешто против закона, наравно)! И знајте да нема срама у таквом незнању!

Ја нисам ништа научила. И то је у реду. То је оно што мене чини човеком, то је оно што свакога чини човеком. Да ли ћу икада заиста ишта научити? Не знам, временом ћу то видети (мада се надам да ћу у блиској будућности макар научити како да пишем боље саставе).

Невена Јовановић

„Трезор” Прва економска школа, Београд

Директор: мр Милибор Саковић

О ТЕЛУ И ДУШИ

Од свих бројних филмова који током године први пут засијају на сребрном платну, увек су најлепши они који својом јачином могу да се одвоје од тог платна, и продру право у мисли гледаоца. Њихов значај огледа се управо у снази и искрености поруке коју у себи носе, намењене свим оним људима који су спремни да саслушају, и да одвоје трачак свог труда и тренутак свог времена да је разумеју. И тако, претходна година донела нам је управо такав филм – необично остварење мађарске режисерке Илдике Ењеди, а зове се „О телу и души”.

Тешко је категорисати га у неки одређени жанр – вероватно, јер је сам филм један од оних који као да не желе да буду категорисани. Он је попут каквог сна, који има чудан ток и атмосферу, и заиста је једно изузетно искуство.

Радња прати двоје усамљених људи, мушкарца и жену, који воде монотоне животе без неког посебног циља, обоје запослени у кланици. Њихови путеви се укрштају испрва у некој врсти пријатељства – међутим, убрзо постају свесни да већ данима, а могуће и пре него што су се упознали, свако вече сањају исте снове. Овим почиње њихово зближавање и процес спознавања и самих себе, и једно другог.

Само кроз радњу филма, одмах постаје јасно да је у питању дело чији је циљ да се издвоји – али, наравно, прича није једини занимљив елемент. Однос главних јунака веома је комплексан. Будући да су обоје веома необичне особе, и њихово понашање и опхођење једног према другом такође је необично. Тешко је рећи шта тачно мисле или осећају, као и разумети њихове поступке у неким тренуцима. Али све је ово урађено са сврхом, и испод сваког, најзглед неуклопљеног, детаља лежи скривено значење, порука о некој значајнијој теми.

Различите особе ће у овом филму видети различите ствари – а тиме ће, наравно, и тумачење тих тема бити различито. Али, управо то је и – врло могуће – најлепши елемент уметности уопште – што ће сваком човеку који жели да је слуша увек рећи нешто посебно и тако, вреди послушнути шта овај филм има да каже.

Када је процес у суштини ствари, што би за сваког могућег гледаоца био јединствен доживљај својствен само њему и његовој личности, онда филм постаје не само једно изузетно искуство, већ

ОГЛЕДАЛО

постаје и на неки начин повезан са срцем и душом гледаоца. За оне који су у стању да се потпуно препусте нечему што може да их дубоко дотакне, и у чему се можда чак и сами пронађу, овај предивни филм биће један незабораван доживљај.

Михаило Дамљановић

„Гимназијалац” Гимназија Свети Сава, Пожега

Директор: Владан Недељковић

Главни уредник: проф. Марија Јевремовић

SREDNJOŠKOLAC

ГИМНАЗИЈАЛАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА ГИМНАЗИЈЕ "СВЕТИ САВА" ПОЖЕГА

Филолог МЛАДИ
ЧАСОПИС ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ УЧЕНИКА ФИЛОЛОШКЕ ГИМНАЗИЈЕ У БЕОГРАДУ

Водим брата
једне школе
Са ушискутом
ауторизацијом.

ГИМНАЗИОН

ЛИСТ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ГИМНАЗИЈЕ У ЧАЧКУ ГОДИНА XIV - БР. 17 - ЧАЧАК, ФЕБРУАР 2018.

НАЈБОЉИ ШКОЛСКИ ЛИСТ У СРБИЈИ У ШКОЛСКОЈ 2010/2011, 2012/2013, И 2016/2017. ГОДИНИ

ISSN 1826-5216

9 771820 521006

ТАЈНЕ СКРИВЕНЕ ИЗА ПОЗНАТИХ СЛИКА

Велика уметничка дела која већ вековима у нама буде дивљење и очараност, ипак имају своје мале тајне. Многи истраживачи верују да слике великих мајстора садрже тајне симболе. Помоћу савршене технологије могу се уочити, понекад и дешифровати.

Мона Лиза

Леонардо да Винчи, један од најконтраверзнијих сликара на свету, својима делима привлачи пажњу истраживача, столећима.

Иако најпознатија по свом мистериозном осмеху, „Мона Лиза” је једно од оних дела, пуних тајанствености. Наиме, италијански историчари су ово дело посматрали кроз микроскоп и видели различита слова и бројеве. У десном оку, могу се видети слова ЛВ, која можда представљају само иницијале чувеног сликара, али можда су ипак нека скривена порука.

Постоје различе тврдње шта је то у луку моста, који се налази у позадини. Неки тврде да је то број 72, или пак 2, или слово Л, док се на платну назире број 149, а највероватније представља годину стварања слике. Али свакако најзанимљивију чињницу изнео је Паскал Кот. Након вишегодишњег проучавања „Мона Лизе”, увидео је да се испод Мона Лизе налази још један портрет, у истој пози, али знатно озбиљнијег лица.

Тајна вечера

Ово је још једно од Леонардових дела које одувек буди знатижељу, како истраживача, тако и љубитеља уметности. Постоји претпоставка да „Тајна вечера” представља читав систем кодова и шифара и да је ту чак записано пророчанство будућих светских догађаја. Слависа Пеши, информативни технолог, извршила је експеримент ставивши огледало са провидном копијом преко оригиналне слике. Призор је био изненађујућ: са обе стране стола приказале су се две људске фигуре, попут витезова, а поред Христа била је фигура, налик на жену са дететом у наручју. Али то није све! Руке Христа и апостола уз посуде хлеба на столу формирају нешто налик нотном запису. И заиста, након тестирања, ове ноте дају кратку мелодију.

Стари гитариста

Пабло Пикасо познат је по свом несвакидашњем животу, али и по врхунским делима уметности. Познато је да је током стваралаштва имао периоде када му продаја слика није ишла, па је имао недовољно новца за нова платна. О томе сведочи чувена слика стари гитариста. На први поглед, видимо седог погрбљеног старца са гитаром у наручју, али пажљивијим посматрањем слике, уочавамо контуре друге фигуре. Користећи икс зраке, научници су доказали да је, пре ове слике, на истом платну била насликана жена која држи дете.

Можда ти тајни знаци не садрже ништа скривено, а можда смо и на погрешном путу ка откривању мистерије. Свакако нам побуђују додатну пажњу и тиме њихова величина расте.

Магдалена Стајковић и Марта Живковић
„Борополитен” Гимназија Бора Станковић, Ниш
Директор: Љиљана Златановић
Главни уредник: Јелена Стојановић

УПОЗНАЈТЕ КИНЕСКУ КЊИЖЕВНОСТ

Кина представља, културно и историјски, једну од најбогатијих држава света. Наравно, поред тога Кина се показала богатом на још једном пољу, а то је књижевност. Модерна кинеска књижевност поседује много квалитетних дела и писаца. Покушају да издвојим неколико, али веома је тешко одлучити шта је најбоље...

„Уморан од живота и смрти” (生死疲劳) – Мо Јен

Писац овог дела је добитник Нобелове награде за књижевност 2012. године. Радња романа одвија се у Кини, 1950. године, за време реформи. Протагониста је Симен Нао коме владајући режим државе отима земљу, а њега стрељају. Књига такође описује једно од главних веровања будистичке религије – реинкарнацију. Главни јунак доживљава реинкарнацију после стрељања. Првобитно као магарац, а касније као друге животиње, креће пут куће и постаје сведок друштвених промена.

„Шангајска принцеза” (上海的金枝玉叶) – Данјан Чен

„Шангајска принцеза” је књига која приказује човекове успоне и падове. Ма колико неко био имућан, ако се нађе на погрешном месту у погрешно време, та његова материјална моћ се умањује, али не смањује му се жеља и дух који га држе да се бори и не одустане пред првом препреком. Баш о таквом, истинитом догађају, говори Данјан Чен у свом делу. Јунакиња ове књиге је Дејзи Квок, ћерка богаташа из Аустралије, кинеског порекла. Одлуком да се врате у Шангај уништиће своје богатство, а јунакињи следи мукотрпан живот роба. Међутим, то њу неће сломити, она остаје јаког духа, спремна да се бори.

„Сећање на 1942” – Лиу Џенјун

Године 1942, Други кинеско-јапански рат увелико траје, јапанска војска упада у кинеску провинцију Хенан, где чини монструозне злочине над кинеским народом. Описано је време страшних губитака за Кину, многи људи су стрељани, а многи гладују.

ОГЛЕДАЛО

„Живети” (活著) – Ју Хуа

Књига је базирана на догађајима из кинеског грађанског рата, али и каснијим периодима. Живот крајње обичног човека се увек мења, али поготово током реформи, увођењем новог режима у државу. Не мења се само појединац или држава, мења се све око ње, те државе. То је веома мукотрпно за било ког грађанина Кине и једино што човеку остаје у таквом случају јесте да се помири са променама.

Модерна кинеска књижевност препуна је књига разноврсног садржаја, од научне фантастике до реалистично написаних дела, али не треба заборавити на ранији период кинеске државе, период кинеских царева и митологије, али и периода дубоке филозофије...

„Умеће ратовања” (孫子兵法) – Сун Цу

Током историје, војскама широм света била је узор баш ова књига, а разлог је – веома добра стратегија Сун Цуа.

„Књига пута и врлине” – Лао Це

Филозофија ове књиге Лао Цеа представља комплексност свега око нас – мудрост, наша знања и најдаље где можемо стићи читајући ово дело јесте добро сагледати почетак нашег универзума, Тао. „Књига пута и врлине” је најстарије дело кинеске филозофије.

„Ји њинг” (易經) – Конфучије

„Ји њинг” или „Књига промена” представља баш то, промене. Промене као саставни део свачијег живота, које немају неки циљ на први поглед, али мењају живот из корена.

Вук Арнаутовић

„Гимназијски гласник” Шабачка гимназија,

Шабац

Директор: Маријана Исаковић

Уредници: проф. Татјана Илић

и проф. Катарина Бугарчић

ЗАНИМЉИВОСТИ

- ♣ Први СМС послат је 3. децембра 1992. године, а у њему је писало: „Merry Christmas” – Срећан Божић
- ♣ У Монголији живи више коња него људи
- ♣ Највећу брзину тениске лоптице током сервиса постигао је 2012. године Семјуел Грот из Аустралије на турниру у Бусану.
Лоптица је журила брзином од 234 km/h
- ♣ Вукови, кад су гладни, свој плен могу да чују на удаљености од преко 7 километара кроз шуму, и преко 10 километара на отвореном простору
- ♣ Јесте ли знали да постоји још један Балкан?
Та област се налази на Туркменистану, у близини Каспијског језера
- ♣ Нобелова награда први пут је додељена Силију Придому, француском песнику и есејисти
- ♣ Фрушка Гора је проглашена за национални парк у бившој Југославији 1960. године
- ♣ Знак за британску фунту (£) потиче од латинског слова „L” из речи либра, што је стара мера за тежину
- ♣ У ресторанима на Исланду давање напојница сматра се увредом
- ♣ Јесте ли знали да је фудбалска репрезентација Холандије била три пута финалиста светског првенства, а никад није освојила прво место?
- ♣ Најсмртоноснија болест у историји човечанства јесте маларија
- ♣ Стабло афричког дрвета баобаб може да има обим и до невероватних 30 метара!
- ♣ Јесте ли знали да грчку обалу окружује више од 1400 острва, али су само 154 острва насељена?

ОГЛЕДАЛО

- ♣ Први 3D филм приказан је 10. јуна 1915. године у Њујорку
 - ♣ Најмање 75 мишића учествује у изговарању једне речи
 - ♣ Јесте ли знали да у чувеном резервату Увац у Србији живи 144 врсте птица?
 - ♣ Најстарији фудбалски клуб на свету је Шефилд из Енглеске. Овај клуб је основан 24. октобра 1857. године
 - ♣ Саудијска Арабија је највећа земља на свету која нема ниједну реку
 - ♣ Српски кошаркаш Никола Јокић постигао је најбржи трипл-дабл у историји НБА
 - ♣ Просечан мозак одраслог човека је тежак између 1. 3 и 1. 4 килограма
-

Растко Старовлах

„Богословско братство” Богословија
Светог Петра Дабробосанског, Фоча
Главни и одговорни уредник:
Проф. мр Вјекослав Јовановић

ВАНШКОЛСКЕ АКТИВНОСТИ

Ево нама републике! Надамо се да ће вам се допасти. Можда је требало пре да подвучемо овај други део њеног имена? Заиста, није сасвим тачно да ћаци не воле да читају, али је готово сасвим тачно да не воле школску лектиру! Овом темом смо се већ бавили у једном од прошлих бројева; сада нам је намера да, избором из светске књижевности, укажемо на неке писце и њихова дела који ће, можда, заслужити и вашу пажњу.

„Књига коју смо прочитали, а да у њој ништа нисмо подвукли, непровучена је књига” – немојте дословно подвлачити и шарати по књигама, али преписујте одломке који вам се допадну и проследите их своме наставнику српског – можда се неки од њих нађе већ у следећем броју нашег школског часописа.

„О животу највише знају старци и дјеца”, рече Бранко Ћопић. Будући да ви (још мало) нисте више деца, а ми (још мало) па нисмо још старци, логично је да почнемо мислима које се тичу деце и старих, да се нечег подсетимо и да нешто научимо. Уживајте!

Нема тужније ствари од дјетињства! Душа је још као спуж без кућице. Преосјетљива, болна на сваки додир. А додире су необзирни и груби. Неке њихове ожиљке још и данас носимо у себи. Сјећање је пак тужно већ као такво. Замислите дакле како је тек тужно сјећање на дјетињство!

Владан Десница: Прољеће у Багровицу

Сачувај ме од мудрости која не плаче, филозофије која се не смеје и величине која се не клања пред децом.

Халил Џубран: Преириши ђеска са жала

Дете, нагонски, не општи са одраслима; веома брзо, све оно о чему говоре изгледа му лажно или бар безначајно.

Маріерий Јурсенар: Хадријанови мемоари

... Шта ће све морати да претуре ти младићи...! Увијек сваки све испочетка и кроз исте кланце... Сваки све мора проћи и врло му мало користи што су други прошли кроз исте заблуде и ријешили

ОГЛЕДАЛО

их се. Мени постаје разумљиво зашто стари људи не показују често ни најмање интереса за покрете младих. Увијек се исто понавља и – досади гледати увијек исту игру.

Анџун Бранко Шимић: Инџима

Пријатељи моји, тешко нам је било кад смо били млади: патили смо од саме младости као од какве тешке болести.

Фридрих Ниче, Воља за моћ

Сваки човек, чим доспе макар до младалачке зрелости духа, почиње да подозрева да живот није фарса; да није чак ни љупка комедија; да се расцветавља и да даје плодове на основу супротности најдубљих трагичних понора суштинске глади, у којој пониру корени његовог субјекта. Природно наслеђе свакога ко је приправан за духовни живот је неукротива шума у којој завија вук и крешти бестидна ноћна птица.

*Хенри Џејмс сџарији, у џисму синовима
Хенрију и Вилијему*

Да. Сад ме све више занима пејзаж, а све мање људи у њему; све више стабло, или памучаст облак, или боја неба, или плави обрис брда у даљини, а све мање човјек. Ваљда смо једно другом већ све рекли.

Владан Десница, Прољећа Ивана Галеба

Награда старости (...) управо и јесте то: страсти остају подједнако снажне, али је човек – најзад! – стекао моћ која даје највишу сласт животу – моћ да се служи искуством и да га лагано окрене према светлости.

Виџинија Вулф, Госпођа Даловеј

Редакција „Оксиморона“

Медицинска школа Звездара, Београд

Директор: Снежана Милановић

Уредник: проф. Горан Боричић

НАЈБОЉА НАСЛОВНА СТРАНА: „Оксиморон”
Медицинска школа Звездара, Београд

3. БЕЛИСТ - БЕОГРАДСКО ЛИСТАЊЕ
СРЕДЊОШКОЛСКИХ ЛИСТОВА
2017/2018

ПРОСТОРИ СРЕЋЕ У МЕНИ И МОЈИМ ГОДИНАМА

Бити овде, дисати. Бити овде, постојати. Бити овде, живети. Нове ствари, као што је Нова година и учење нових речи. Излазак сунца и удахнути свеж, јутарњи ваздух. Седети ноћу у парку и слушати звук ветра и шуштања лишћа. Ведро ноћно небо и гледање у звезде. Видети звезду падалицу и замислити жељу. Удобност кревета и зраци сунца који пролазе кроз напола подигнуте ролетне. Мирис и први гутљај кафе, и последњи, и сви они између. Мирис пекаре и тек испеченог хлеба. Мирис кухиње док мама кува. Проводити време са породицом и гледати их срећне. Осећај када су поносни на тебе. Осећај припадања. Разговор са тек упознатим људима и жеља да вам постану пријатељи. Кућни љубимци и обострана срећа док се играмо. Лето. Лубеница, трешње и јагоде. Море, сунце и мирис креме за сунчање. Хођење по врућем песку и сакупљање шкољки и каменчића. Звук таласа при ударању о стене. Стари филмови, старе књиге, стари пријатељи. Нови филмови, нове књиге, нови пријатељи. Вожња ноћу и нове авантуре. Бол у стомаку од смеха. Путовања и лутање по непознатим улицама. Повратак кући. Музика која те дотакне. Уметност која те дотакне. Људи који те дотакну. Слушати и разумети. Бити подршка. Причање до касно у ноћ са твојом особом. Људи који грле чврсто. Топлина загрљаја. Пољубац у чело, образ и врат. Пољупци уопште. Галерије. Музеји. Прелепе грађевине и учење о томе како су настале. Дивити се. Осећати – шта год. Срећу, тугу, бес, љубав. Промена (иако ти сада не изгледају као нешто добро). Надимци и интерне шале са пријатељима. Небо, јер ме подсећа да постоји безброј могућности које живот нуди. Прећи преко неких ствари и преболети. Желети побољшање и напредак. Имати циљ.

Носталгија. Успомене. Сећати се. Излазак и залазак сунца. Крај и почетак. Бити овде, живети.

Даница Костић

„Искра” Гимназија Пирот

Директор: Братислав Крстић

Главни уредник: проф. Сузана Јовановић

САМО ЉУБАВ

Крај света?! Он је тамо где сунце тоне у сан и рађа се мрак. Тамо где настају црне рупе. Тамо где можеш да лебдиш наоколо и слушаш добар рокенрол! На крају света је бар за изгубљене душе. За душу уметника... „Уметник нема душу”, кажу људи. Истина је да је његова душа далеко, тамо, у том бару! Тамо је његова свест, и креативност, и његова уметност... А физички приказ гледају људи. Празну личност човека који не зна за шта живи! Кућа заборављених, име бара, а дом разних душа! Гитариста, певача, сликара, песника и глумаца. Ово је једно врло чудно место, мрачно. Осећа се смрад ужеглих зидова и влаге, дуванског дима, пустих прича и пропалих нада, жеља и снова. Тужно место, пуно беде...

Пуно лажних осмеха, али ипак лепо! То је место лаганог жагора, доста рока, цеза и блуза. Место пуно квалитетних стихова. Прозе какве нема нигде. И глумачких комада који још нису написани. Место са пар свећа које тињају, као знак жеље за животом... Смрад се увлачи у кожу, тај трули смрад није само влага и буђ. То је смрт! Умрла је љубав на том месту. И поред толиких душа, то место нема душу. Пропало је и старо. Оронуло. Као и живот уметничких душа без ње... Без љубави. Има наде! Светло је спас овим душама. Месецина, звезде и ноћ. Али нема тога овде, само мрак...

Ипак, постоји једно место где све то може стати, а то су очи. Очи жене која ће волети! Осветлити тај месец-душу. Ноћ испуни њену животну срж, а звезде заголицају уметнички осмех... Иде душа, иде на земљу. И воли... Ствара... То је њен живот, уметност. А савет очима. Не! Немојте је повредити. Жено лепих очију, не остављај га, никад... Не желиш да са сузом у оку због тебе поново лажним осмехом крчи пут у Кућу заборављених. Само... Само га воли... Ону избављену душу је оставио на папиру, у овим речима, само теби. А заузврат, не много. Само љубав...!

Павла Лучић

„Гимназион” Гимназија Чачак

Директор: Иван Ружичић

Главни уредник: проф. Иванка Танкосић

БРАНКО

СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ

15. МАРТ 2018.

GYMNASIUM

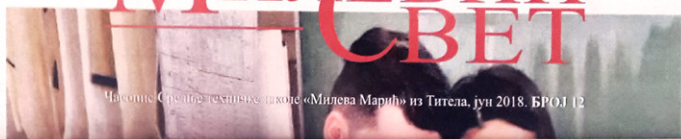
лист Гимназије „Светозар Марковић” из Суботице

БОГОСЛОВСКО БРАТСТВО

Година XVIII / бр. 28 / мај 2018. год.

www.bogoslovsko-bratstvo.org

МИЛЕВИН СВЕТ

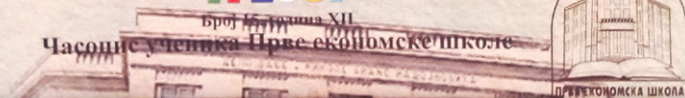

Часопис Српске православне цркве «Милева Марић» из Титела, јун 2018. БРОЈ 12

ТРЕЗОР

Број 15, година XII

Часопис ученика Прве економске школе

ПРВЕ ЕКОНОМСКА ШКОЛА

БОРОПОЛИТЕН

Гимназија “Бора Станковић” Ниш

ГИМНАЗИЈСКИ ГЛАСНИК

3. БЕЛЛИСТ

БЕОГРАДСКО ЛИСТАЊЕ СРЕДЊОШКОЛСКИХ ЛИСТОВА 2017/2018

УЧЕСНИЦИ

1. „Гимназион”, Гимназија, Чачак
 2. „Гимназијалац”, Гимназија Свети Сава Пожега
 3. „Гимназијски гласник” Шабачка гимназија, Шабац
 4. „Искра”, Гимназија, Пирот
 5. „Борополитен”, Гимназија Бора Станковић, Ниш
 6. „Богословско братство”, Богословија
Светог Петра Дабробосанског, Фоча
 7. „Средњошколац”, Средња ЕТШ, Тузла
 8. „Heartbeat”, Прва гимназија, Марибор
 9. „Echo”, Прва гимназија, Марибор
 10. „Par la fenetre de la vie”, Прва гимназија, Марибор
 11. „Економска Пг” СЕШ Мирко Вешовић, Подгорица
 12. „Гимназијалац”, Гимназија Светозар Марковић, Нови Сад
 13. „Скамија”, Гимназија Јован Јовановић Змај, Нови Сад
 14. „Gymnasium”, Гимназија Светозар Марковић, Суботица
 15. „Милевин свет”, СТШ Милева Марић, Тител
 16. „Бранко”, Карловчка гимназија, Сремски Карловци
 17. „Млади лингвиста”, Филолошка гимназија, Београд
 18. „Растко”, Богословија Свети Сава, Београд
 19. „Соколске новине”, Гимназија Руђер Бошковић, Београд
 20. „Трезор”, Прва економска школа, Београд
 21. „Оксиморон”, Медицинска школа Звездара, Београд
 22. „Димитрије”, ПБТШ Димитрије Давидовић, Земун
-

ОГЛЕДАЛО

НАГРАДЕ

ПРВА НАГРАДА

„Скамија” ♦ Гимназија Јован Јовановић Змај, Нови Сад

ДРУГА НАГРАДА

„Соколске новине” ♦ Гимназија Руђер Бошковић, Београд

ТРЕЋА НАГРАДА

„Heartbeat” ♦ Прва гимназија, Марибор

НАЈБОЉА НАСЛОВНА СТРАНА

„Оксиморон” ♦ Медицинска школа Звездара, Београд

НАЈБОЉЕ ГРАФИЧКО РЕШЕЊЕ НОВИНА

„Гимназијалац” ♦ Гимназија Светозар Марковић, Нови Сад

ПОХВАЛЕ

„Бранко” ♦ Карловчка гимназија, Сремски Карловци

„Гимназион” ♦ Гимназија, Чачак

„Гимназијски гласник” ♦ Шабачка гимназија, Шабац

„Млади лингвиста” ♦ Филолошка гимназија, Београд

ПОХВАЛА НАСЛОВНА СТРАНА

„Растко” ♦ Богословија Свети Сава, Београд

ПОХВАЛА - ГРАФИЧКО РЕШЕЊЕ НОВИНА

„Борополитен” ♦ Гимназија Бора Станковић, Ниш

ЖИРИ 3. БЕЛЛИСТ-а

Проф. Др Милан Распоповић,
физичар и филозоф, Београд

Јелена Нововић,
професорка српског језика, Београд

Горан Обрадовић,
професор математике, Београд

Лука Тилингер,
графичар и илустратор, Београд

